

2337-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 29. Ст. 233.

3. Samokhvalov V. Zakonnist' ta spravedlyvist': problemy spivvidnoshennya // *Mizhnarodna politseys'ka entsyklopediya u 10 t.; vidp. red. Yu. I. Rymarenko, Ya. Yu. Kondrat'yev, V. Ya. Tatsiy, Yu. S. Shemshuchenko. K.: In Yure, 2003. T. 1. S. 220–223.*

4. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 2-го скликання від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30.

5. Про затвердження Положення про Департамент кадрового забезпечення Національної поліції України: наказ Національної поліції України від 12.12.2015 № 136. URL: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1802871>

Турчаніков Микола Олександрович
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІСТЬ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Національна безпека – це захищеність життєво важливих інтересів громадян України, а також запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності [2]. Саме з цим терміном тісно пов'язане поняття «публічний порядок та безпека». В умовах сьогодення українці звикли, що саме на поліцію покладається обов'язок охорони громадського порядку та забезпеченням громадської безпеки, але для гарантії виконання цих обов'язків велику роль відіграє Національна гвардія.

Публічна безпека являє собою захищеність населення від злочинних посягань на права громадян та їх об'єднань. Якщо йдеться про суспільну безпеку, то необхідно зазначити не тільки про суспільство, але й про безпеку держави, особливо під час масових заходів або заворушень. Характер дій сил охорони правопорядку з охорони публічного порядку за звичайних і за надзвичайних обставин є різним [1]. Найбільш важлива роль належить Національній поліції та Національній гвардії, адже саме вони перші реагують на надзвичайні події, тому від їх підготовки залежить стан захищеності громадян. Звісно, що у практиці усіх держав у разі ускладнення соціально-політичної обстановки до надзвичайного рівня для відновлення правопорядку залучають будь-які підрозділи (поліцейські (поліція особливого призначення, КОРД) чи військові) незалежно від їх призначення (по суті, використовують поза призначенням). У такому разі методи дій підрозділів правоохоронних органів змушені перетворюватися з методів оперативно-службової діяльності на методи службово-бойової діяльності (або наближатися до них) [2].

Підрозділи усіх силових структур, які можуть залучатися до забезпечення громадської безпеки у надзвичайних обставинах, переходять на методи службово-бойової діяльності. Тоді до сил охорони правопорядку, які залучаються до службово-бойової діяльності у сфері безпеки, можна віднести у широкому розумінні правоохоронні і військові органи держави, у складі яких є підрозділи (частини, з'єднання), котрі відповідно до чинного законодавства призначені для виконання таких завдань:

– забезпечення захисту територіальної цілісності держави, захисту конституційного ладу та державної влади від спроби їх зміни або захоплення шляхом насильства;

– охорона громадського порядку та забезпечення публічної безпеки, забезпечення особистої безпеки громадян, охорона їх прав і свобод, життя, власності від протиправних та злочинних посягань;

– охорона об'єктів державного значення, військових об'єктів, спеціальних і військових вантажів, дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав на території країни;

– конвоювання осіб, узятих під варту, підсудних, осіб, засуджених до позбавлення волі, і охорона їх під час судового засідання, а також під час екстрадиції осіб за межі країни;

– здійснення заходів, пов'язаних з припиненням актів організованої злочинності, тероризму, диверсій, у випадках загрози життю громадян, захоплення заручників, транспорту й об'єктів населених пунктів та у частині роззброєння і ліквідації незаконних збройних формувань;

– забезпечення безпеки органів державної влади і судів;

– переслідування і затримання осіб, що взяті під варту, підсудних і осіб, засуджених до позбавлення волі, або заарештованих, які втекли з-під варту;

– підтримання публічного порядку на території надзвичайної ситуації техногенного, природного і військового характеру;

- ліквідація проявів групової непокори, заворушень в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах;
- участь у припиненні збройних сутичок та інших протиправних дій на державному кордоні;
- підтримання правового режиму надзвичайного стану в країні;
- надання допомоги Збройним Силам у виконанні заходів територіальної оборони, заходів, спрямованих на дотримання режиму воєнного стану.

Ці завдання виконують у плановому, регулярному порядку та під час проведення спеціальних заходів (операцій) за надзвичайних обставин мирного і воєнного часу з використанням правоохоронних, поліцейських, військових та інших методів [1].

На сьогоднішній день службово-бойова діяльність є частиною структури Міністерства внутрішніх справ України, що призначена для забезпечення публічної безпеки, особливо під час масових заходів або заворушень, охорони важливих державних об'єктів, а також виконання інших спеціальних завдань у сфері національної безпеки.

1. Шляхи вдосконалення наукового супроводу службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку / І.О. Кириченко, В.Ю. Богданович, В.В. Крутов та ін. *Честь і закон*. 2009. № 1. С. 3–23.

2. URL: https://pidruchniki.com/10310208/politologiya/natsionalna_bezpeka_ukrayini.

Фоменкова Катерина Сергіївна
юрисконсульт відділу правового
забезпечення Головного управління
Національної поліції
в Дніпропетровській області

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ АТЕСТУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ РЕФОРМИ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ

З часу проголошення незалежності Україна перебуває в процесі реформування системи органів державної влади та системи місцевого самоврядування, форм і методів їх роботи, територіальної організації влади, пошуку способів та інструментів забезпечення прав і свобод людини і громадянина.

Одним із головних завдань, що потребує своєчасного вирішення Українською державою в сучасних умовах, залишається успішне завершення реформи правоохоронної системи та низки інших.

Так, невід'ємною частиною втілення реформи правоохоронних органів у життя стало проведення атестування поліцейських. Атестування поліцейських стало новелою в органах державної влади, яке втілюється в життя разом із прийняттям Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 року [5].

Однак, враховуючи негативні підсумки проведеної масової атестації поліцейських, дослідження даного питання залишається актуальним на сьогодні.

Відповідно до Словника законодавчих і нормативних термінів, атестація – процедура оцінювання відповідності вимогам нормативних документів санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного й технічного стану виробництва молока, молочної сировини та молочних продуктів [3]. Юридична енциклопедія трактує поняття атестації як (від лат. *attestation* – свідчення, підтвердження) перевірку й оцінювання ділової кваліфікації працівників на предмет їх відповідності займаній посаді або здійснюваній роботі. Метою атестації є найбільш раціональне використання кадрів, підвищення ефективності їхньої праці [1, с. 672].

Кримська О.М. також зазначає атестацію як організаційно-правову форму контролю професійного розвитку працівника з метою визначення рівня його професіоналізму, а також його відповідності займаній посаді, що здійснюється шляхом перевірки та оцінки його ділових та особистих якостей, ефективності виконання покладених завдань [4, с. 305].

Атестування – нове поняття в українському законодавстві, яке на даний час на достатньому рівні не є дослідженим, воно стосується процесу проходження атестації, в ході якої здійснюється оцінка ділової кваліфікації працівників на предмет їх відповідності займаній посаді або здійснюваній роботі. Процедура атестування сприяє підвищенню знань, якостей роботи, слугує забезпеченню якісного виконання службових обов'язків.

Так, на підставі ст. 57 Закону України «Про Національну поліцію», а також Інструкції про порядок проведення атестування поліцейських, затвердженої наказом МВС України 17.11.2015 № 1465, з метою оцінки ділових, професійних, особистих якостей поліцейських, їх освітнього та кваліфікаційного рівнів, на підставі глибокого і всебічного вивчення, визначення відповідності посадам, а також перспектив їхньої службової кар'єри при призначенні на вищу посаду, переміщення на нижчу, звільнення зі служби в поліції